

վերջինները արդեն արձանագրված են, թերե-
րեք դժուար են բնութագրվում ինչպես արդա-
բարաբարության կարելի է ընթացք առ-
վածի մասին մասնագետների վերաբերու-
թյանը: Երկրաբանությունը կայուն թիվ-
նը բնա թիվն էլ չէ: Հարկաւոր է երախ-
տադէտ լինել նրանց այն անկողն ջանքե-
րի համար, որ գործ զբիւր նրանք, որպէսզի
անկողնապահ վերաբերմունք ունենան Ա-
դաւնայի զէպերի վրա, և չէ կարելի նրանց
կրտսերանել նրանում, թէ նրանք գործա-
դրեցին օրինական կարգով որոշված զա-
տավճիւրները:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Ա. ԲԱՆԱԹԱՐԻ ԶԱՆՈՐ

Մենք «Մշակի» մէջ առաջ էինք բերել
կանանց կուրսերի բացման նկարագրու-
թիւնը և ճանրի համառոտութիւնը: «Таша,
Листов» լրագիրը իրան թիւը է տուել
խեղաթիւրելով Ա. Բաւաթարի ճառը: Ուստի
գետեղում ենք այդ ճառը ամբողջապէս:

«Տիկիւններ և պարոններ: Յայտնում եմ
Թիֆլիսի կանանց բարձրագոյն դասըն-
թացիներին չնրո՞ղելն հայ մասնուի
հնարդէն օրգանի: «Մշակ» լրագրի կողմից,
որ իր բաժանման գործունէութեան «ըն-
թացիներ» վերջին պահանքն 40 տա-
րի, քարոզել է կանանց կրթութեան դադա-
մարը և հետեւել է կովկասում կուլտու-
րական քայլերին:

«Մասնուի, որ ունի իր աճադին խարանդ՝
ցրված դիւրերում և քաղաքներում՝ մշտա-
պէս բարձր է գնահատել լուրջ մտաւոր
գործիչների նշանակութիւնը և դուշէ ոչ
որ, որքան մասնուի, այնքան ուժգին չէ
զգացում արխայի լայնութեան անհրաժեշ-
տութիւնը մեր երկրում, ինչպիսին է կա-
նանց բարձրագոյն դասընթացիների այսօր
բացվող լայնութիւնը: Այդպիսի լայնութիւնը
պէտք է պատրաստել զործողներին՝ թէ
իրեն ձեռնհաս մտաւոր այժմիկի զիւղա-
րող ցուցմունքների համար և թէ իրեն
անկողնի, որոնք կոչված են իրականացնե-
լու կենսական և մասնուի մշակած ժողովրդին
օգնելու միջոցները:

«Մեր երկրի առաջաւոր պաշտօնների
պատմութիւնը, հայերի և վրացիների, ցոյց
է տալիս, որ զարգացման և հասարակա-
կան վերանորոգութեան դարաշրջանները
մեր երկրում գոյություն ունենալիս հաշու-
կողոր մասնակցութեան իրանց ժողովրդի
ճակատագրի մէջ: Գաղափարական կողմով
համակված նոր վարդապետութեան մար-
տնչաւորները լուսաւոյնացնել պատկազ
դարձրել են զարգացման կնով զէպեր, մեր
պատմական կենսիկ խորագրերն չընդնե-
նել: Միջոցը նորայն պատմութեան
տարեգրութիւնների մէջ արձանագրված
հինգերորդ դարի հայ կանանց զարգացա-
կան ներուժային մեծացումներին, երբ
արեւմտեան նոր լուսաւոր դարաշրջանը յան-
ձին քրիստոնէութեան մտաւ յամառ մա-
քառման մէջ ինչ մարդկանցութեան դէմ:
Այդ մարդկանց մէջ ներկայ և կինը իրան
յատուկ ինքնաշարժականութեան և ինքնա-
զոգնութեամբ և այդ մարդկանցով վճռեց
մարդկանցութեան մասկան ճակատագրերը
մեր երկրում: Եւ կարող էի Կովկասի պատ-
մական կանայք բերել և ուրիշ օրինակ-
ներ, երբ կինը խորդը դեր է խաղացել
կուլտուրական կենսիկ շինարարութեան
մէջ:

«Մի՞թէ մեր, մեր հասարակութեանը աւելի-
քան երբեք» հարկաւոր է կանայք գոր-
ծունէութեան այդ գործաւոր ոյժը այն բա-
րենորդական կուլտուրական աշխատանքի
մէջ, որ բաժին է ընկել մեր սերունդին:

«Դուք, երկրաբանը կանայքի ոյժեր, որ
կենդ է գործողներ և գինարդիներ պատ-
րաստելու այն տաճարը, դուք կոչված էք
բարձր նպատակի՝ օգնել մեզ փոխադրելու
միասնաբար ոյժերով եւրոպական գիտու-
թիւնը և վերափոխել մեր կենսիկ բարձր
կուլտուրական սկզբունքների վրա: Թող
պատմա-բանասիրական բաժնի գիտութիւն-
ները խորացնեն ձեզ ժողովրդիկների պատ-
մութեան մէջ, թող քննադատական բաժնի
ընկալի ձեզ մեր երկրի բնութեան և հարե-
տութիւնների ուսումնասիրութիւնների մէջ
և պարզապէս ձեզ խորդ կուլտուրական
գործի մեր երկրի բարձրութեան համար:

«Ուղղի՞ն ձեզ պրօֆէսորներով, իրեն դա-
սեցիկների առաջին զիւղաւորների
ողջին ձեզ Թիֆլիսի բարձրագոյն դասըն-
թացիների առաջին ուսանողներով:

ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԳԱՆԱԹԱՐԻ

Բազմ., 26 սեպտեմբեր

Հեղեղի պատճառով քիւմները, որոնք
հարկաւորապէս պարզված են ոչ թէ մի քանի
հարիւր հազարների են հասնում, այլ մօտ
երկու միլիոնի: Վնասվել են երկաթուղու
կայարանում գտնուող քաղաքներից ստաց-
ված ապրանքները, որոնց մեծ մասը ապա-
հովարդված է, սակայն հարկ է, թէ ապա-
հով. ընդ. բնութեան հասցրած քիւմին
ինչպէս կը վերաբերվի: 2-րդ՝ մեծ քիւմ-
ներ կերել են մեծ քանակութեանը, որոնք
պահուստի ապրանքները պահում են խա-
նութիւնների ներքնախորհրդում, ուր 2—3
արշէկն բարձրութեամբ ջուր է լցվել և որը
2—3 օրվայ ընթացքում հազիւ կարելի
կաւա դատարկել: Փչացել է մեծ մասամբ
այլուր, գարի և խոտ: Հայոց արտաբանի
ձեւը մեծ է, կիճ քաղաքի, կառավա-

րութիւնից կամ բարեկործ քաղաքացինե-
րից օգնութիւն չը լինի, հազիւ կարելի լի-
նի բուժել պատճառված վնասները: Այդտե-
ղի բնակիչները քաղաքացիներն մի աղի-
սագիր ներկայացրին:

Կեցի, որ հայոց գերեզմանատան քարերը
տեղահան են եղել և շատ գերեզմանաւորե-
րն անձրեղ աւերել է: Երեկ գնացի գերեզմա-
նատուն անձամբ դիտելու: Բազուի բոլոր
ազգի գերեզմանաւորները քաղաքի մի մա-
սում են գտնվում, դէպի Բաշկի տանող
ճանապարհի վերին մասում—Չէմբրէրէնդ
թաղի ծայրում: Ուստի և թուրքաց գերեզ-
մանաւորները տեղաւորված են բարձր տեղ,
իսկ հայոց գերեզմանատունը՝ դէպի ցած,
իսկ մի մասը ուղղակի ձորի մէջ: Հեղեղից
զոյացած մեծ գետն ամեն կողմից հոսելով
տեղ է գտել հայոց գերեզմանատան ու ձորի
մասում, որը շատ գերեզմաններ հաւաքու-
րեցրել է գետնի հետ և շատ արձաններ
տեղից շարժել: Կարգի դիտել համար ահա-
զին ծախս է հարկաւոր: Միւս ազգի գե-
րեզմանաւորները, շնորհիւ իրանց զերբի,
փախուցել են կրի:

Հայոց գերեզմանատան ծայրին հեռուից
հեղեղի մի քանի թուրք մշակներ՝ գե-
րեզման փորելով: Այդ երեկոյից անտօր
թաղով մօտեցայ և տեսա, որ երեք պարիկ-
ներ մի մեծ, միջակ սենեակի շափ, գերեզ-
մանաւոր են քաղաքում:

— Ինչու այդքան մեծ էք քանդում, մի-
թէ այդ գերեզման է,—հարցրի ես:

— Այո, գերեզման է,—պատասխանեց
գերեզմանաւորի վրա նստած ծերունի
թուրքը, որը մի շիւր աման առաջին դրած
ծիւղ էր:

— Ինչու էք այդքան մեծ քանդում, թա-
թում տեղ փորում, դա սենեակ է...—

— Աստուած «նահաթ» անի «շէյթանին»,
—պատասխանեց ծերունի թուրքը միջնա-
լով և ոտքի կանգնելով:—այդ երեք հաւա-
քուցեալներին պիտի տեղափոխենք այդ
մեծ գերեզմանոցը միասնա:

Եւ հետաքրքրական դարձաւ և սկսեցին
թուրքին հարց ու փորձ անել: Նա պատ-
մեց, որ փետրվարին, 1905 թ., «Ճամախու
ճանապարհ» փողոցում, իր տանը «թուր-
քը» սպանեցին Բալաբէկ Կալախանին
իր կնոջ և եղբոր հետ, որոնք ահա այս-
տեղ են թաղված (ցոյց տուեց կողքի 3
անարձան գերեզմանները): Այժմ այդ նոր
գերեզմանի մէջ պիտի ամփոփվի հաշու-
ցեալներին մեր՝ թուրքերիս նստով ու
ծախսով, որի ճամբար էլ մենք ենք փորում
գերեզմանի և արձան պիտի շինվի: Թուրքը
վերջացնելով խօսքը նորից կրկնեց. «Այլան
նահաթ է կասուն չէյթանա»:

Ս. Գ.

Ն. Բ.՝ այս և ու, 25 սեպտեմբերի
Երկարատե երաշուր և աներկաւայելի
թացութիւնները իր կողմից թէ և խաղա-
րեցին հազարայի կալուել և մեծ վնասներ
հասցրին հողագործական միւս աշխատանք-
ներին և արդիւնաբերութեան, բայց և միւս
կողմից ունեցան իրանց բարեբար ազդե-
ցութիւնը արտադրի վրա: Ամբողջ լուսա-
ւորեց, տապաւնաւորեց և խողանները
նորից հարստացան արտադրով, նորից
կանայքին, այնպէս որ կարծեք դարձեւ
նոր քայլած լինի և բոլոր անասունները
գարնան պէս արածում և մեծ բաւակաւու-
թեամբ մշտնապէս են: Միւսին ուրիշ տա-
րիներում այս միջոցին տաւարը սոված էր
ստու գալիս արօտել և սուրբված էր տանը
պտտաւոր խոտով կերակրվել երկեղեյան:

Սեպտեմբերի 15-ից արդեն մեր հոգաւոր-
ւոր անձնակցները սկսել են զարգարել. եր-
կինը մասամբ մաքրվել է ամպերից և եր-
բեմի կապուտակ, փայտան պատկեր է ցոյց
տալիս: Ընդհանուր կարծիք է, թէ որքան
ժամանակ անձրեւ է եկել, նոյնքան էլ պէտք
է չորութիւն լինի: Ժողովրդի այդ նույնա-
զգայութեամբ թէ և գործ արժեք չունի՝ իրեն
մի լոկ կարծիք, բայց սակայն եթէ իրա-
կանայի մեծ բարեաւորութիւն կը լինի թէ
մեր հողագործութեան և թէ անասնապա-
հութեան համար, քանի որ հողագործ դասը
բարեխաղող պայմաններում կաւարտէ իր
միացած աշխատանքները և ստու կը բերէ
իր բոլոր արժանքը, իսկ անասնակների հո-
տերն ու նախիրները կօրովին այն ան-
հուն արտադրեց, որոնք անշուշտ թաղվե-
լու են խոր ձիւրի տակ, երբ կանանքները
մի փոքր անգարեալով կը լինին Միջ վեր-
ջին տառապանքների և կրթութեանի դե-
մաց դա էլ մի փոքր միջինական է հողա-
գործութեան համար, որովհետեւ բարեխաղող
կուլտուրական արածելով նրա անասուն-
ները կը տնտեսվեն նրա խոտ ու դարձան
և նրա տաւար-ոչաւոր կը ըլլին թարմ օրի
մէջ, մինչդեռ մենք միշտ հոկտեմբերի
10—20-ին հոգաւոր ենք խոր ձիւրի, երբ
ստու են փոխել դաշտային երբ հաղապար-
ւոր անասունները և 7—8 երեքամսեղ ա-
միսներում շարունակ կանգնել պտտաւոր
կերի վրա:

Ս. Ե. Ա.

ԳԱՆԱԹԱՐԻ ԳԱՆԱԹԱՐԻ

Ինչպէս հաղորդեցին, ամսին 28-ին
Թիֆլիսի նահանգական դատարանում նշա-
նակված էր Հ. Առաքելեանի դէմ յարուց-
ված գործի ընդունելութիւնը: Ոմն Մայաթ-Նո-
վա, պաշտօնաթղթով երկարաշափ, գնաւոր
էր տուել, մեղադրելով «Մշակի» ժամանակա-
ւոր խմբագիր Հ. Առաքելեանին զրգար-
ւորութեան և վերաւորանքի մէջ «Մշակի»

1908 թ. № 195-ում տրված խմբագրական
նկատողութեամբ:

Գործի էությունը հետևյալն է:
«Մշակի» 1908 թ. № 134-ում մի հայ
կարծաւորի տ. Անան Մանուկեանի տպեց
մի նամակ, որի մէջ նկարագրվելով
իր չքաւոր դրութիւնը, ահապէս ըն-
տանիքով ծանուցանված լինելով, խնդ-
րում է բարեբար անձանց օգնել իրան իր
գինադրաւարտ տաւոր որդուն համարարան
ուղարկելու համար:

Տ. Մայաթ-Նովա անունով մի ծերունի
«Մշակի» № 194-ի մէջ տպում է մի նա-
մակ, որի մէջ նա յայտնում է, թէ տ. Ան-
ան Մանուկեանը ամենին չքաւոր չէ, մի-
ջոցին ունի և նրա նամակը չքաւոր է:
Մարդկային լինելով այդ էր նամակը,
հաստատվելով Տ. Մայաթ-Նովային:

Սակայն չէնց այն օրը, երբ երևաց
«Մշակի» մէջ այդ նամակը, խաղաղութիւն
անձինք, ուսուցիչներ և վարժուիչներ որոնք
ի մօտը ծանօթ են տ. Անան Մանուկեանի
վիճակին, գալիս են խմբագրատուն և յայտ-
նում, որ Տ. Մայաթ-Նովայի նամակը ար-
դիւնք է չարամտութեան, վրէժխնդրու-
թեան և անձնական տուր, կեղտոտ հաշի-
ների: Ժամանակաւոր խմբագիր Հ. Առա-
քելեան, տեսնելով որ Տ. Մայաթ-Նովան
ի չարք է գործել իր վստահութիւնը,
տպագրում է «Մշակի» մէջ հետևեալ խմ-
բագրական նկատողութիւնը:

«Մշակի» երկրորդ համարում (№ 194)
տպագրվեց Տ. Մայաթ-Նովայի մի նա-
մակ խմբագրութեան տ. Անան Մանու-
կեանի մասին: Ցանկով պէտք է տեսնել,
որ ոչ Տ. Մայաթ-Նովան ի չարք է գործ
գրել մեր հասարակ: Մենք հաստատեցինք
նրա խօսքերին և տպագրեցինք նամակը,
բայց այժմ դուրս է գալիս—և արժանա-
հատ անձինք կենս մեզ հաստատեց-
նելով—որ պարտին գրածը արդիւնք է
ի նախկին ստոր հաշիներից, որոնք մէջ
են յարգանքի և խառնել և մասնուի, բե-
րելով մեզ միտմունքներ և փաստող յե-
ղաւորված մի նամակ: Մարդկային
ներողութիւն է խնդրում տիկին Ա. Մա-
նուկեանից, որ ակամայ նրան վիրաւ
վերաւորանք է պատճառել:

Իսկ 21 օրուցէն եւ և վարժուիչները
տպում են «Մշակի» № 201-ի մէջ հետե-
ւալը:

Իր խումբ ինտելիգենտ անձնաւորու-
թիւններ՝ բաղկացած ուսուցիչներից
վարժուիչներից և այլ պաշտօնի մարդ-
կանցից գործարար կարգանքից «Մշա-
կի» № 194-ում «Տ. Մայաթ-Նովայի» կեղ-
տոտ յորդաւոր տ. Ա. Մանուկեանի դէմ:
Միասնական մեր արձանագրութիւնը ար-
ժանաւորելով այդ յորդաւոր ու հեղինա-
կին, վկայում ենք ընթերցող հասարա-
կութեան առաջ, որ յորդաւոր լինելով
արդիւնք դուր իսկական ստոր հաշի-
ներից գրել է ճշմարտութեան ստուգե-
նալով և բոլորովին անարժան կեղտու-
կէտ հերքում: Անկից զգրված, միա-
ձայն վկայում ենք, որ նա, Մայաթ-Նո-
վան, ինտելիգենտ քաղաքական մի ան-
հատութիւն է, մասնաւոր իր վերջին
տարիների սարքած սխառնատիկ դա-
ւադրանքով—հասարակութեան համակ-
րանքի արժանի ուսուցիչներ: Մանու-
կեանի դէմ, և որ նրա պատճառով
«Մայաթ-Նովային» յատուկ արձանագ-
րութեամբ զրգարութիւններից տար-
ծել, իր հիւսաւոր ուղղով նենգ օձային
միտմունքներ իրագործելու նպատակով:

Սրանով մեր ցանկացողներին ենք յայտ-
նում բոլորովին անտեղի վերաբերված
տիկնոյն, իսկ մի արտասովորված պատ-
կերականութիւն համար արտասովոր
ենք խնդրում միւս թերթիներին:

Այս այդ խմբագրական նկատողու-
թիւնը համարելով զրգարութիւն և վի-
րաւորական, Տ. Մայաթ-Նովա գնաւոր էր
տուել նախնազակաւ դատարանին:
Վկաներ կանչված էին գնաւորողի կող-
մից Մոլոտո եւ. աղբ-Յովհաննէս աւագ
բաւաւան, Սիմեոնեան քանան և մի
աշխատակաւ: Մեղադրեալի կողմից վկա-
ներ կանչված էին Յ. Տէր-Մարկոսեան, Ս.
Ենայեան և Տ. Տէր-Մարկոսեան, իսկ իրեն
պապցոյց ներկայացված էր № 201-ի մէջ
տպված նամակը:

Մեղադրողին պաշտպանում է երդուհա-
հատաւորաւոր Ենայի Մ. Գուկասեանը:
Թէ իր մեղադրողի ցոյց տուած և թէ
մեղադրողի վկաները հաստատեցին երդ-
մամբ դատարանի առաջ այն փաստը, որ,
արդարեւ, տ. Անան Մանուկեան միջոցներ
չունի և նրա կողմ հայ հասարակութեան,
օգնել իրան, շանտաժ չէր, այլ լոկ իրա-
կանութիւն, և որ, Տ. Մայաթ-Նովան,
զրգրված անձնական միտմունքներից, կամեցել
է վնասել խեղճ կնոյ:

Նույնպէս ամառային դաղաբեցնել
գործը, Տ. Մայաթ-Նովան մեքենայական պա-
տասխան տուեց, պնդելով Հ. Առաքելեա-
նին պատժի ենթարկելու վրա, իսկ հայ-
տութեանը վերջացնելու տուալարեց Հ. Ա-
ռաքելեանը չընդունեց, յայտնելով որ իր
գրածը ճշմարտութիւն է:

Պաշտպան Ենայի Գուկասեան իր
պաշտպանողական ճառի մէջ դարձանք և
զայցուիչ յայտնեց, որ կարելի է եղել այդ-
պիսի մեղադրանք սկսել Հ. Առաքելեանի,
ինչպէս ամեն մի օրինաւոր և կորեկտ
խմբագիր պարտականութիւնն է պարտա-
ւոր էր բարոյապէս վերականգնել պատեղը
մի արատաւորված կնով և անարգանքի
սկսելին քանի այն անձին, որ զրգրված
անձնական ստոր միտմունքներից, ի շարք
գործ ընելով վերաբերութեան վստահու-
թիւնը, աշխատել էր մասնուի իրան գէնը
դարձնել անիրաւ տեղը մի քրտաղ կնով
արտատուրելու համար: Ոչ միայն պէտք է

արդարացնել Հ. Առաքելեանին, որ միայն
իր բարոյական պարտքն է կատարել, այլ
դատի ենթարկել իրան Մայաթ-Նովային
անարարելից գնաւորող համար և նրա հա-
մար, որ նա, իր անհիմն մեղադրանքներով,
զրգարեւում է մարդկանց, այն ևս մասնու-
լի գործիչներին այդպիսի անտեղի գործե-
րով:

Դատարանը կէս ժամվայ խորհրդակցու-
թիւնից յետոյ կայացրեց որոշում, որով
Հ. Առաքելեանին ճանաչեց անմեղ:

Բազու, 27 սեպտեմբերի
Ամբողջ կովկասը տակն ու վրա անող,
արեւան գետի հոսանքով հայ-թուրքական
կոտորածի,—որ տեղի ունեցաւ 1905 թ. փե-
տրվարի 6-ից մինչև 9-ը,—գործը այսօր
քննում է տեղիս նահանգական դատարա-
նում Թիֆլիսի դատաստանական պալատի
նստալիսները:

Պատասխանատուութեան է ենթարկված
այն ժամանակի ոստիկանական ամբողջ
կազմը՝ սկսած ոստիկանապետ Դէմիտրիւց
մինչև թաղական ոստիկանը:

Նրանք ամենքը մեղադրվում են այն
բանի մէջ, որ կոտորածներին վերջ դնել չին
կարողացել իրանց ձեռքը առկ եղած ոչ-
մեղ չին գործարարը պաշտպանելու անգէն
և ոչխարի պէս մորթվող քրտաղներին և
չին պաշտպանել նրանց քայքայ այն ժամա-
նակ էլ, երբ աշխարհում են եղել տեղերը:

Մեղադրվող ոստիկանական կազմից ներ-
կայ չէր միայն ոստիկանապետ Պողոսյան,
որ 1906 թ. Թիֆլիսում ապստիւնեց:

Սենատոր Գուգարիսկեան քննութեամբ վը-
կաներ են մատնանջված մօտ 200 հոգի,
բայց նրանցից հրաւիրված են հազու 150-ը,
որից էլ ներկայ էին կէսը միայն:

Գաղաքայական պահանջ ներկայացնող-
ները, համաձայն արձանագրութեան, 26
հոգի են, որոնք ներկայանալով մեծ վնասներ
են կրել (թէ և դրանց թիւը հարիւրների
է հասնում), սակայն նրանց ոչ փաստաբան
էր ներկայ, ոչ էլ իրանք, այդ պահանջ
ներկայացողները, բացի մի քանիսից: Այդ
երկուքը բացառվեց նրանով, որ վերջին
ժամանակներ հայ-թուրքական յարաբե-
րութիւնները Բաղուտ բաւական միջթա-
րական են և հայեր չեն կանեցել պղտորել
իրանց զարաւոր հարկանքների սիրտը:

Մեղադրողները ունեն զատարանում
պաշտպաններ—Յերուհանաւորաւորներ,
որոնց մէջ ևս հայ Տէր-Մանուկեանը, որը
թաղական ոստիկանապետ Նիքարաճէի
պաշտպանն էր:

Մեղադրական սկտի ընթերցման ժամա-
նակ հրաւիրված վկաններից շատերը հեռա-
ցան:

Էստ երկուքին, ինչպէս ցոյց է տալիս
մեղադրական ակտը, սենատոր Գուգարիսկին
իր քննութեան ժամանակ չէ կատարաւ
հրատարակել ըստ շարժառիւթի, արմատը
հրատարակ հանել: Թէ ևս այդ մի

